

Posudek školitele práce

Jiří Bumerl, MOŽNOSTI POVRCHOVÉHO PRŮZKUMU A ANALÝZY DATABÁZÍ ARCHEOLOGICKÝCH NÁLEZŮ TESTOVANÉ/APLIKOVANÉ NA PŘÍKLADU OSÍDLENÍ SEVERNÍCH OBLASTÍ BUDĚJOVICKA V PRAVĚKU

Předložená magisterská práce vznikala jako součást výzkumné týmové aktivity Archeologického ústavu JU v oblasti severního Českobudějovicka a Třeboňska. Jádrem práce je založeno na vlastních terénních prospekcích autora, které se účelově a efektivně zaměřily na dobu kamennou, především na dobu mezolitu a neolitu. Autor využil výsledků povrchových průzkumů, prováděných metodou sběrů, které dále zobrazil v prostředí GIS a porovnal s ekologickými a paleoekologickými daty. Práce začíná přehledem přírodních podmínek. Některé pasáže jsou ale v textu nadbytečné, uvedené jaksi z povinnosti naplnit předepsaný rozsah diplomové práce, ale v principu neškodí. Jistým nedostatkem práce je logická neuspořádanost některých argumentů a pasáží, což lze připsat na vrub „dokončovacímu syndromu“, který je mezi studentskou populací značně rozšířen.

Nalezení nedostatků, jsou-li nějaké, ponechám na oponentovi a zmíním se o tom nejpodstatnějším. Tím je množství a kvalita práce, která se za textem skrývá. Autor provedl (většinou sám) terénní prospekci, sám si materiál klasifikoval, vyhodnotil a výsledky zobrazil v prostředí GIS. Atraktivní, ale velice komplexní a složité téma vztahu mezi komponentou mezolitu a neolitu je pojato velice zajímavě, výsledky jsou pozoruhodné. Autor kriticky nepřehání význam svých zjištění, ví, že sledování „kontaktní zóny“ mezi mezolitem a neolitem na bázi povrchových zjištění je nutně zatíženo nízkou vypovídací schopností artefaktů, které jsou navíc z principu nepodpořeny žádným absolutním datováním.

Jako školitel bych rád uvedl, že význam autorovy práce je pro sledovanou problematiku zásadní. Autor ví, že pokud nemá artefakty kontextuálně ukotveny a podpořeny lokalizovanými radiokarbonovými daty, je třeba využít jiných faktorů, například geomorfologické nebo pedologické vazby prostorových vlastností nálezů z obou komponent. Na tomto principu je vystaven „predikční model“, který přináší pozoruhodné a v rámci možností dostatečně robustní konstatování odlišné vazby obou komponent na přírodní podmínky.

Onen „predikční model“ ale není modelem v pravém slova smyslu. Tím by bylo až pravděpodobnostní předpověď „nenalezených“ míst v krajině na základě stávající distribuce mezolitických a neolitických komponent. Byť tento krok v práci učiněn nebyl (nebyl kvantifikován), předpovídá autor nález takových míst obecně slovním popisem. To je také velmi dobrý výsledek, který by však bylo dobré dotáhnout i po kvantitativní a teoretické stránce. Konstatuji ale, že v případě práce Jiřího Bumerla nejde o chybu, ale pouze a jenom o nedostatek v rozsahu dokončovacích prací. Jeho diplomovou práci bych přirovnal k solidně postavenému domu, kterého však autor nestihl plně dokončit.

Práci **doporučuji** k obhajobě, avšak vzhledem k výše zmíněnému nedostatku navrhuji komisi klasifikovat ji stupněm **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích 7. 6. 2016

Doc. PhDr. Jaromír Beneš, Ph.D.